

Medlem af Frederiksberg Hjælpe-kasse *Kamilla Nielsen* fremdrog mange Eksempler, tagne lige ud af Livet, — Eksempler, der viste, hvor vemodig og kummerlig en Tilværelse saadanne Smaabørn fører, der letsindigt sættes i Verden og lige saa letsindigt bortadopteret. Hun tog, som de foregaaende Talere til Orde for Sagens hurtige Fremme, idet hun haabede, at Rigsdagen i dette Tilfælde ikke vil ligge under for sin noksom bekendte Langsomhed. Hun fremhævede under Forsamlingens livlige Tilslutning, at den Skam, der ofte driver den ugifte Moder ud i usikre Forhold baade for sig selv og sit Barn, aldeles ikke var større for *Moderen* end for *Faderen*, og hun ønskede, at den Dag maatte komme, da Skammen fordeltes ligelig paa dem begge. Den Pige, der har et Barn, er mærket af Samfundet, den Mand, der har 5 uægte Børn, lægges dette Forhold ikke til Last.

Professor, Dr. jur. Viggo Benzøn: Til Spørgsmaalet om hvorvidt det lader sig gøre at ordne disse Forhold hurtigt og ved en enkelt Lov maatte svares absolut: *Ja!* Sagen er for saa vidt oplagt og kan næppe give Anledning til nogen langvarig Undersøgelse af, hvorvidt en saadan Lov vil være heldig eller ikke. Det drejer sig jo om at lovfæste noget, som kun kan gaa. Der er ikke Tale om noget som helst Offer fra Statens og Samfundets Side. Men Taleren vilde dog nødig gaa med til, at filantropiske Foreninger fik Monopol paa Adoptions-sagen. Uden særlig at ville holde Haanden over Sagførerstandens Interesser vilde han dog udtale sin Tvivl om det rigtige i at fratage denne Stand Retten til at ordne Adoptionssager. Autorisation af denne Virksomhed i al Almindelighed med Kontrol og Tilsyn af Politiet (der ogsaa skal udstrækkes til Sagførerstanden) maatte anses for at være tilfredsstillende. Da Professor i Særdeleshed ønskede, at her skulde handles hurtigt, fandt han Anledning til som Medlem af Kommissionen for ensartet skandinavisk Familieret at fremhæve, at det Forslag til Lov om Adoption, som var afgivet af Kommissionen, aldeles ikke berørte *Autorisering* af Adoptionsvirksomheden, men kun selve *Adoptionsforholdene*, og saaledes ikke i mindste Maade kunde virke hæmmende paa Fremkomsten af den Lov, som dette Møde slog til Lyd for.

Cand. phil. Helene Berg: Der kan og skal lægges et stort Ansvar paa en-

hver Moder og Fader, der uden forudgaaende Undersøgelse styrter deres Barn ud i skæbnesvangre Forhold. Men Hovedansvaret for al den Ulykke, der opstaar gennem disse Forhold, maa dog lægges paa Samfundet, der lever paa falsk Grund, naar det handler, som om Samfundsværdien i selve Barnet ikke er lige stor, enten det er født i eller udenfor Ægteskab. Der trænges her i høj Grad til en Omvurdering. Man maa vænne sig af med at antage en mindre tilfredsstillende Ordning, naar det kun drejer sig om „disse Børn“. — Man maa tværtimod komme ind paa at erkende, at man ikke for saadanne hjemløse Børn kan gøre for meget i Retning af at erstatte det, som Børn, der fødes under lysere Forhold, har at støtte sig til Livet igennem. Hele Sagen var derfor ikke ordnet med en Lov om Autorisering af Adoptionsvirksomheden. Der maatte mere til. Tilhørerne maatte ikke indskrænke sig til den Stemning, som dette Møde kunde have sat dem i. — De maatte — og hertil skal Pressen hjælpe dem — holde Indignationen i Live ikke alene overfor dette specielle Forhold, men overalt hvor Børn vanrøgtet og forsømmes. Man maatte stadig holde sig for Øje, at man ikke har løst det Problem, der hedder „hjemløse Børn“, men at man kun har berørt det, og at Vejen frem til Maalet kræver en Indsats af Kræfter, som det er hvert enkelt Menneskes Pligt at være med til at skabe.

Dr. E. Hein takkede Talerne og stillede følgende Resolution til Afstemning:

„Paa Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Juni Md. d. A. blev følgende Resolution enstemmig vedtaget: D. K., forsamlet til Fællesmøde i Rønne d. 7.—9. Juni, stiller det Krav, at Adoptionsvirksomheden for Fremtiden kun kan udføres, naar den er autoriseret gennem Staten.

Fra nødlidende Kvinders Kontor her i København er der sket Henvendelse til Regering og Rigsdag i samme Sag.

Et offentligt Møde afholdt i Grundtvigs Hus d. 25. Nov. af D. K. giver disse Henvendelser sin varmeste Tilslutning og opfordrer Regering og Rigsdag til snarest mulig at gennemføre en Lovbestemmelse, der autoriserer Adoptionsvirksomheden.“

Den vedtoges enstemmigt og under stærkt Bifald fra den forsamlede Tilhørerskare, der talte ca. 800, deriblandt en Del fremragende, socialt-

interesserede Personligheder, en Del Rigsdagsmænd, Borgerrepræsentanter m. flre.

Dansk Kvindesamfund har ved dette Møde skabt en Stemning, som forhaabentlig snarest vil bære den Frugt, at disse Forhold ordnes saa tilfredsstillende, som Lovgivningsmagten formaar det. D. K. vil da kunne vende sig fra denne Side af hele det store „Børnesagsspørgsmaal“ og lægge sine Kræfter ind i Arbejdet for andre Forhold, Børnene vedrørende, som kræver tænksomme Menneskers Interesse.

Ovenstaaende Resolution er ved en Deputation fra D. K. overrakt Konsejlspræsident, Justitsminister Zahle, der lovede at tage Spørgsmaalet under Overvejelse.

Vi haaber, at Lovgiverne vil forstaa, at hurtig Hjælp her er dobbelt Hjælp. Vi har siden Mødet haft et Eksempel paa, hvor nødvendigt det er, at de Mennesker, der driver denne Virksomhed, ses paa Fingrene. — D. K.s Hovedkontor fik fornylig fra et af Provinsens Politikamre Forespørgsel om en Kvinde, der driver et Bureau i København paa Vesterbro. Ved Henvendelse til „Nødlidende Kvinders Kontor“ fik man oplyst, at hun er en tidligere straffet Kvinde, der fornylig har været fængslet og straffet i Anledning af hendes Andel i en meget omtalt uhyggelig Sædelighedsaffære! Det er frygteligt at vide, at Personer som denne Kvinde har Ret til at øve en saa ansvarsfuld Gerning, og det er hjerteskræende at tænke paa, at det Barn, der her var Tale om, maaske allerede er solgt til andre, som ikke er saa nøjeregnende som den Familie, der i dette Tilfælde ønskede Bureauets Forhold oplyst, inden man indlod sig med det.

Vor Rigsdag kunde gerne som Julgave have skænket disse smaa hjælpeløse Børn den Beskyttelse, der her er Tale om. Lad os haabe, at den kommer som Nytaarsgave og kommer snart! Tanken om de nuværende Forhold er uudholdelig, ikke alene for den, der har Hjerter for dem, der lider uden Skyld, men ogsaa for den, der sætter en Ære i, at Danmark ikke hører til de lavest staaende Nationer i Retning af social Lovgivning.

